

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/161/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117213330
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117213330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a sudcov JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: T. R., B.. XX.XX.XXXX, X. G. XXX, v konaní o zaplatenie 5 650,18 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 09. 04. 2018 č.k. 17Csp 127/2017 -49 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 5 650,18 Eur s 5 % úrokom z omeškania z istiny 5 650,18 Eur od 27.4.2017 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku nad priznané plnenie súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania od žalovanej vo výške 93,06 % s tým, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením v zmysle § 262 CSP“.

2. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 06.05.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 6.000 eur, ktorý mala uhrádzať v 96 splátkach po 94 eur s termínom splatnosti prvej splátky 20.05.2016 a s konečnou splatnosťou úveru 22.04.2024. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 10,90 %, RPMN 13,34 %, priemerná hodnota RPMN 15,37 %, celková čiastka, ktorú klient zaplatí predstavovala 9.324 eur. Žalovaná žalobcovi uhradila len časť splátok vo výške 349,82 eur a splátky prestala uhrádzať počnúc januárom 2017. Listom z 21.02.2017 ju žalobca upozornil na omeškanosť splátok a vyzval ju k úhrade dlžnej sumy 222,98 eur do 26.02.2017. Následne listom z 26.04.2017, keďže žalovaná neuhradila žiadnu platbu, žalobca vyhlásil zosplatnenie úveru s tým, aby dlh vo výške 5.934,63 eur, ktorý zahŕňa aj poplatok za vyhlásenie zosplatnenia úveru, uhradila do 06.05.2017. Žalovaná neuhradila žiadnu platbu a na pojednávaní uviedla, že dôvodom neuhrádzania je jej slabá a ťaživá sociálna situácia. Od novembra 2016 je insolventná, nie je schopná splátky uhrádzať, v marci 2018 sa jej podarilo zamestnať sa na 5 -hodinovú úvazok s príjmom 200 eur. Manžel žalovanej ako invalidný dôchodca poberá dôchodok 165 eur a rodina z týchto finančných prostriedkov žije spolu s tromi deťmi vo veku XX, XX a XX rokov.

3. S poukazom na ustanovenie § 52 ods. 1, 2,3,4, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 06.05.2016, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. súd uzavrel, že zmluvu, ktorú strany sporu uzatvorili, je zmluvou spotrebiteľskou a súd je preto povinný vykonať jej súdny prieskum. Súd zistil, že v zmluve uvedená úroková sadzba 10,90 % nie je uvedená v správnej výške podľa výpočtu zo vstupných údajov, a to výšky úveru, počtu a výšky splátok, ktorá podľa vzorca výpočtom cez internetovú kalkulačku predstavuje úrok 5,66 %. Pokiaľ v zmluve žalobca stanovil výšku celkových nákladov, ktoré musí klient zaplatiť sumou 9.324 eur, výška RPMN pri takýchto nákladoch predstavuje 12,55 % oproti v zmluve uvedenej výške RPMN 13,34 %.

4. Súd skonštatoval, že žalobca sa dopustil klamlivého konania, ktoré vymedzuje ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a predstavuje takú obchodnú praktiku, ktorá zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie, o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie, ktoré sú nepravdivé alebo akýmkoľvek spôsobom je takto uvedený do omylu. Nekalé obchodné praktiky v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona sú zakázané a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. Následkom týchto porušení v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. je takýto úver bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi len rozdiel medzi skutočne poskytnutou výškou úveru (6.000 eur) a zaplatenými splátkami (349,82 eur), ktorý rozdiel predstavuje sumu 5.650,18 eur.

5. V zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, žalobcovi vznikol aj nárok na úrok za omeškanie, ktorý je vo výške zákonného úroku platného ku dňu omeškania, t.j. vo výške 5 % ročne, tak ako žiadal žalobca. Súd preto okrem istiny 5 650,18 eura priznal žalobcovi aj úrok z omeškania od 27.04.2017 (od zosplatnenia) do zaplatenia (I. výrok).

6. V prevyšujúcej časti nad priznané plnenie súd žalobu ako nedôvodnú zamietol (II. výrok). Súd nepriznal žalobcovi ani zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne z nezaplatennej istiny z dôvodu, že vyhlásením zosplatnenia stratil žalobca nárok na úrok z úveru a vznikol mu len nárok na úroky z omeškania.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný vo výške 96,43 %, neúspešný vo výške 3,57 %, pomer úspechu a neúspechu predstavuje 93,06 % a do tejto výšky má nárok na náhradu trov konania od žalovanej s tým, že o výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku, proti zamietavej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že rozsudok v napadnutej časti je nesprávny a odvolanie odôvodňuje tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Žalobca trvá na tom, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny v súlade so zákonom. Súd svoje tvrdenie o nesprávne uvedenej výške RPMN podložil výpočtom na internetovej kalkulačke. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, RPMN sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 tohto zákona. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, či súd použil výpočet RPMN stanovený zákonom a teda či RPMN uvedená v zmluve je skutočne nesprávna. Odôvodnenie rozsudku len odkazom na kalkulačku zverejnenú na internete je nepresvedčivé. Žalobca má za to, že nie je možné považovať súdne rozhodnutie za dostatočne odôvodnené, jasné a určité ak súd zamietne nárok, avšak svoj názor nepodloží riadnou argumentáciou. Rovnica, podľa ktorej sa počíta RPMN v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ako jedna z premenených vyžaduje dátum čerpania úveru. Keďže tento údaj súd nemal k dispozícii, je zrejmé, že nemohol RPMN správne vypočítať. Žalobca má za to, že ak mal súd pochybnosti o výpočte RPMN, mal vykonať dokazovanie vyjadrením odborne spôsobilej osoby, resp. znaleckým dokazovaním, nakoľko žalobca má za to, že výpočet RPMN podľa zákonom stanovenej rovnice vyžaduje odborné matematické znalosti. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co 19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co 114/2017 zo dňa 16.01.2018, Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co 408/2016 - 54 zo dňa 28.02.2018, Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co 7/2018-99 zo dňa 22.03.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co 150/2017-90 zo dňa 24.04.2018. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil, žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

9. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05)

12. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj zmluva o spotrebiteľskom úvere túto charakteristiku spĺňa.

13. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo len jednej z náležitostí vyžadovaných ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ZoSÚ).

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (06.05.2016), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 5 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 5.4.1993, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

15. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere

umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

16. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o RPMN, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údajoch o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Matematický výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe k tomuto zákonu v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nemožno označiť za jednoduchý. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do úverového vzťahu s dodávateľom.

17. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda už len z tohto dôvodu, t. j. s neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

18. Vzhľadom na to, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje absencia čo i len jednej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, ďalšími odvolacími námietkami žalobcu sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko nie sú spôsobilé zmeniť právny názor odvolacieho súdu o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo 544/2015.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).